

(Kort bemærkning).

Egil Møller (DF):

Det er ikke overraskende for mig, at den socialdemokratiske ordfører bakker lovforslaget op. Men det undrer mig alligevel, for som dette forslag er fremsat, vil det medføre en konkurrenceforvridning, når de store koncerner lader informationerne flyde, mens de mindre pengeinstitutter – og dem tror jeg nok ordføreren også kender noget til – ikke kan få tilsvarende kundeflydninger fra de forsikringsselskaber og realkreditinstitutioner, som de er i tæt samarbejde med, men som de ikke er med i, i en lukket koncern. Det er dér, hvor de store udgør en samlet lukket koncern, man får nogle konkurrencefordele i forhold til de små, som alligevel samarbejder med disse.

Det er set med Dansk Folkepartis øjne stærkt konkurrenceforvridende, og jeg vil godt have, at også den socialdemokratiske ordfører vil bekræfte, at det også med Socialdemokratiets øjne er konkurrenceforvridende.

(Kort bemærkning).

Frode Sørensen (S):

Til hr. Frank Aaen vil jeg sige angående adgang til helbredsmæssige oplysninger: Jeg tror, det beror på en fejltagelse at tro, at alle og enhver har adgang til helbredsmæssige oplysninger. I forsikringsselskaber, hvor man af naturlige årsager har helbredsmæssige oplysninger, ligger de ofte på det såkaldte lægekantor, og det er kun de kvalificerede medarbejdere, der er sagsbehandlere dér, som har adgang til disse.

Til hr. Ole Sohn vil jeg sige, at det beror jo så på en forskelligartet måde at se tingene på. Risikovurderinger enkeltvis kan jo i en samlet koncern efter min mening være meget fornuftig også at vurdere samlet.

Til hr. Egil Møller vil jeg sige: Jamen hvis vi læser udvalgsrapporten om 2000 må vi sige, at hverken de små eller de store pengeinstitutter jo tilsyneladende er bange for, at der sker noget konkurrenceforvridende. Men det er væsentligt at pointere, at det er forbudt at bruge det til markedsføringsmæssige og kunderådgivningsmæssige tiltag.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Vi fik at vide, at det her kun skal bruges til risikostyring, men risikostyring er sandelig også et konkurrenceparameter i en finansiel koncern, og sammenholdt med, at man forudser en stær-

kere koncentration, og at de få, der så bliver tilbage, kender de samme oplysninger og bliver gode til risikostyring, bliver det ikke sjovt at være de små i den branche.

Anser Socialdemokratiet og regeringen det ikke for et problem, at vi får den koncentration i den finansielle sektor, så vi overhovedet ikke har konkurrence tilbage? Er det til gavn for de mindre virksomheder og for det enkelte menneske i Danmark?

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FRI):

Nu har ministeren jo allerede åbnet ballet ved at gå ind i debatten, og så vil jeg tillade mig at sige, at det, ministeren stod heroppe og sagde lige for et øjeblik siden, efter min opfattelse er udtryk for en meget naiv opfattelse af, hvordan de finansielle supermarkeder opererer i verdensbilledet.

Men der er jo gode ting i ministerens forslag, som hele Folketinget formentlig gerne vil stemme hjem hurtigst muligt og i enighed efter en kort udvalgsbehandling. Ministeren kan få sine sager hjem om en uge. Må jeg ikke opfordre ministeren til at dele lovforslaget og tage det her meget kontroversielle emne ud, så man kan få en lang og god og grundig debattid til det, således at det ikke skal puttes ind som sådan en eller anden lus imellem det, som vi alle sammen godt vil vedtage.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Altså, nu kan man jo vælge at have tillid til, at alt altid går ordentligt for sig, men selv om vi så har den tillid, er der jo altså mulighed for at lave samtykke, og så kan oplysninger flyde. Og samtykke, hvordan får man det? Ja, når man kommer til banken med hatten i hånden, som nogle af os gør en gang imellem for at få et lån, vil det hedde: Du skal i øvrigt også lige skrive under her. Og så gør man det.

Eller det står inde i kontrakten et eller andet sted med små bogstaver, som Forbrugerrådet gør opmærksom på. Så skriver man under dér. Man kan også forestille sig, at man i det finansielle institut bliver blacklistet. På grund af oplysninger et sted bliver man blacklistet, og det vil så sprede sig i hele koncernen. Det vil sige, at man måske ikke længere kan få finansieret sit huskøb i den anden del af koncernen.

For det første forstår jeg ikke, at man ikke kan se problemet. Jeg synes jo oven i købet, at